

بررسی ارتباط اختلالات اسید باز با پیش آگهی در بیماران مبتلا به مسمومیت با الکل بستری در بیمارستان طالقانی ارومیه

حمیدرضا مهریار^۱، فاطمه رستمپور^۲، محمد مجیدی^۳، سحر پاریاب^۴، فاطمه رستگار^۵، امید گرکز^{۶*}

۱- استادیار طب اورژانس، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران.

۲- کارشناسی ارشد اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران.

۳- استادیار سامانه‌شناسی بالینی و مسمومیت‌ها، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران.

۴- دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شاهرود، شاهرود، ایران.

۵- پژوهش عمومی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران.

۶- گروه اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شاهرود، شاهرود، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۲۶، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۰۴

چکیده

مقدمه: مسمومیت حاد با الکل‌ها و شیوع اپیدمی‌ها در مناطق مختلف کشور جزو مهم‌ترین اورژانس‌های پزشکی شناخته شده که همه‌ساله با عوارض و مرگ و میر بالا همراه می‌باشد، این مطالعه با هدف بررسی ارتباط اختلالات اسید باز با پیش آگهی در بیماران مبتلا به مسمومیت با الکل در بیمارستان طالقانی ارومیه در سال ۱۳۹۸ انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به روش مقطعی در بازه زمانی سال ۱۳۹۸ به روش سرشماری بر روی بیماران با مسمومیت با الکل مراجعه کننده به بیمارستان طالقانی ارومیه انجام شد، داده‌ها با استفاده از چکلیستی که شامل اطلاعات دموگرافیک بود جمع‌آوری شد؛ داده‌ها بعد جمع‌آوری وارد SPSS شده و با کمک آمار توصیفی و آزمون‌های کای دو، ضریب همبستگی پیرسون، آزمون T آزمون گروه‌های مستقل تجزیه و تحلیل شد.

نتایج: نتایج نشان داد از ۲۳۴ بیمار بستری در بیمارستان ۱۳۹۸ (۹۱٪) مرد و (۹٪) زن بودند، بیشترین گروه سنی ۲۱-۳۰ سال با (۴۹٪) بود، بیشترین شکایت بیماران (۹۱٪) تهوع و استفراغ بوده، میانگین $23/63 \pm 4/42 HCO_3$ و میانگین $pH = 7/35 \pm 0/08$ بود عدم وجود تفاوت معنادار بین جنسیت با مسمومیت با الکل ($P = 0/26$) و اختلالات اسید و باز با جنسیت بود ($P = 0/24$) بود. نیاز داشتن به دیالیز یا عدم نیاز به دیالیز با مسمومیت با الکل رابطه معنادار داشت ($P = 0/001$). بین اختلالات اسید و باز با پیش آگهی بیماران مسمومیت با الکل نیز ارتباط وجود داشت ($P = 0/001$).

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد در مسمومیت با الکل، اختلالات اسید باز به ویژه اسیدوز متابولیک با پیش آگهی بیماران ارتباط معناداری دارد و همچنین pH کمتر از ۷/۰ با پیش آگهی ضعیف در بیماران همراه می‌باشد. هرچند جهت تأیید نتایج، مطالعات بیشتر با حجم نمونه بالاتر و با روش مطالعه آینده نگر توصیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: مسمومیت، الکل‌ها، عدم تعادل اسید و باز، پیش آگهی.

*تویینده مسئول: شاهرود، دانشگاه علوم پزشکی شاهرود، دانشکده پزشکی، تلفن: ۰۲۳-۳۳۹۵۰۵۴، نمبر: ۰۹۰-۰۹۵۳۳۲۲۳۹۵۰، Email: omid.garkaz23@gmail.com

ارجاع: مهریار حمیدرضا، رستمپور فاطمه، مجیدی محمد، پاریاب سحر، رستگار فاطمه، گرکز امید. بررسی ارتباط اختلالات اسید باز با پیش آگهی در بیماران مبتلا به مسمومیت با الکل بستری در بیمارستان طالقانی ارومیه. مجله دانش و تدرستی در علوم پایه پزشکی، دوره ۱۶، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۰: ۲۸-۳۴.

مقدمه

روز تا چند هفته به تأخیر می‌افتد. مسمومیت با ایزوپروپانول باعث اختلال عملکرد تنفسی، کلپس قلبی عروقی، پانکراتیت حاد، هیپوتانسیون و اسیدوز لاتکتیک می‌شود (۹-۱۳).

مسمومیت با دی‌اتین گلیکول می‌تواند سبب درد شکمی، تهوع و استفراغ، اسهال، پانکراتیت حاد، اختلال وضعیت هوشیاری بیماری کبدی، نوروباتی مرکزی و محیطی شود. مسمومیت با پروپیلن الكلغل غالب سبب افزایش اسمولال گپ می‌شود اما می‌تواند سبب تولید اسیدوز لاتکتیک، آسیب حاد کلیه، بیماری کبدی و کلیوی شود. الكلهای سمی باعث مستی می‌شوند اما به‌جز ایزوپروپانول بقیه الكلهای مستقیماً سمی نیستند و اثرات سمی آن‌ها به علت متابولیت‌های آن‌هاست که به‌وسیله ای الكل دهیدروژناز متابولیزه می‌شوند. انشاست الكل باعث افزایش اسمولالیته سرم و اسمولال گپ می‌شود (۱۴ و ۱۵).

تشخیص سریع و درمان به‌موقع مسمومیت نقش مهمی در پرونگنوز نهایی بیمار ایفا می‌کند. تشخیص مسمومیت با الكل به علت تظاهرات غیراختصاصی و ناتوانی بیماران در ارائه شرح حال دقیق هنگام بروز علایم بالینی به یک چالش تبدیل شده است. یک علت دیگر برای مشکل شدن تشخیص، منفی بودن سطح سرمی ترکیبات اولیه الكل است مخصوصاً در مواردی که علایم بالینی با تأخیر ایجاد شده باشند و ترکیبات اولیه متابولیزه شده باشند همچنین در صورت مصرف مواد دیگر به‌صورت هم‌زمان علایم بالینی تشدید می‌شود (۱ و ۱۶).

مسمومیت با مтанول، اتیلن گلیکول و دی‌اتین گلیکول باعث اختلال در عملکرد سلوالی می‌شود و اگر سریع تشخیص داده نشود و درمان نشود مرگ‌ومیر بالایی به همراه دارد. ایزوپروپیل الكل با اینکه سبب عوارض پزشکی زیادی می‌شود ولی خطر مرگ‌ومیر پایین‌تری دارد. اسیدوز متابولیک با آنیون گپ بالا یا افزایش اسمولال گپ سرم یا هر دو نشان‌دهنده این هستند که یکی از الكلهای سمی در خون وجود دارد اما این یافته‌های آزمایشگاهی ناشایع بوده و همیشه در دسترس نیستند. استاندارد طلایی برای تشخیص و اندازه‌گیری مستقیم مقدار الكل سرم کروماتوگرافی گازی (GC mass) است که حتی در کشورهای پیشرفته نیز همیشه در دسترس نیست (۱۶ و ۱۷) با توجه به مطالعات محدود قبلی در خصوص شیوه مسمومیت با الكلهای به‌ویژه الكلهای توکسیک و با توجه به در دسترس نبودن انجام کروماتوگرافی گازی در این منطقه و از طرفی انجام آزمایشات (تجزیه و تحلیل شربانی و وریدی) در بیماران با مسمومیت الكل، این مطالعه طرح ریزی گردید.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به‌صورت توصیفی-تحلیلی و به روش مقطعی در بازه زمانی سال ۱۳۹۸ به‌صورت سرشماری بر روی بیماران دچار مسمومیت

مسمومیت حاد با الكلهای اپیدمی آن‌ها جزو مهم‌ترین اورژانس‌های پزشکی در کشور شناخته شده که همه‌ساله در مناطق مختلف کشور آمار قابل توجهی از مسمومیت با انواع مختلف الكل گزارش می‌شود. مтанول، اتین گلیکول و ایزوپروپیل الكل به‌عنوان الكلهای سمی شناخته شده‌اند اگرچه سایر انواع الكلهای هم در صورت مصرف به‌اندازه‌ی کافی می‌توانند سبب مسمومیت شوند، طبق داده‌های سیستم اطلاعات ملی مسمومیت، بیش از ۱۲۰۰۰ مورد مسمومیت الكلی در سال ۲۰۱۵ گزارش شده است. مтанول و اتین گلیکول شایع‌ترین الكلهای در ابتلای گروهی مسمومیت الكلی هستند. در بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴ میان ۵/۷ درصد اتین گلیکول ۵/۹ از کل مسمومیت‌های درمان شده به روش (ECRT) (extracorporeal replacement therapy) در کانادا را تشکیل داد. در آمریکا مسمومیت با مтанول بیشترین اندیکاسیون برای (ECRT) در میان الكلهای سمی بود اما در ایران در مورد مصرف الكل و مسمومیت‌های ناشی از آن اطلاعات کمی وجود دارد. با این حال داده‌های موجود نشان می‌دهد که فراوانی استفاده و میزان مرگ‌ومیر ناشی از آن در جامعه‌ای ایرانی افزایش یافته است (۱-۳).

مسمومیت با مтанول اغلب به دنبال خودن شیشه شوی اتمیبل، محصولات صنعتی و نوشیدنی‌های تقلیبی اتفاق می‌افتد، اتین گلیکول بیشتر توسط بزرگسالان و در موارد خودکشی، قتل، یا خودن نوشیدنی‌های الكلی تقلیبی که به جای اتانول اضافه شده باشد خورده می‌شود ولی در کودکان معمولاً در موارد اتفاقی و غیر عمده اتفاق می‌افتد. مسمومیت با ایزوپروپیل الكل ناشی از خودن الكلهای صنعتی مختلف است. مسمومیت در دی‌اتین گلیکول ناشی از مایعات ترمز خودرو یا محصولات صنعتی است و همچنین ممکن است در محصولات مصرفی یا داروهای خوراکی برای کودکان به جای پروپیلن الكل از دی‌اتین گلیکول به‌عنوان رقیق‌کننده استفاده شود و مسمومیت معمولاً به‌صورت ابتلای گروهی اتفاق می‌افتد. مسمومیت با پروپیلن الكل معمولاً به علت در معرض قرار گرفتن طولانی با دوز بالای داروها مانند لوراپیام که در آن از پروپیلن الكل به‌عنوان رقیق‌کننده استفاده می‌شود، اتفاق می‌افتد (۴-۸).

مسمومیت با الكلهای می‌توانند اختلال عملکرد ارگان‌ها را ایجاد کنند. مтанول با کاهش بینایی (در ۲۹ تا ۷۲ درصد موارد) و گاهاً ۱۰۰ درصد موارد سبب نایینایی می‌شود همچنین اختلال ریوی، کما و بندرت علایم شبه پارکینسون می‌توانند ایجاد شوند. همچنین از طرف دیگر مسمومیت با اتین گلیکول سبب تشکیل بلورهای اگزالت می‌شود که در ریه‌ها، قلب و کلیه رسوب کرده و باعث اختلال عملکرد ارگان می‌شود آسیب اعصاب کرانیال هم ممکن است رخ دهد که گاهی چند

جدول ۱- ویژگی‌های دموگرافیکی بیماران با مسمومیت با الكل مراجعه کننده به بیمارستان

درصد	فراوانی	متغیر	جنسیت
۹۱	۲۱۳	مرد	
۹	۲۱	زن	
			سن (سال)
۱۸/۸	۴۴	کمتر از ۲۰	
۴۹/۱	۱۱۵	۳۰-۲۱	
۲۰/۹	۴۹	۳۱-۴۰	
۵/۶	۱۳	۴۱-۵۰	
۵/۶	۱۳	بیشتر از ۵۰	شکایت‌های بیماران
۳۸/۸	۹۱	تهوع و استفراغ	
۳۰	۷۲	کاهش هوشیاری	
۱۴/۹	۳۵	تاری دید	
۱۲/۸	۳۰	ضعف و بیحالی	
۱۱/۹	۲۸	سرگیجه	
۵	۱۳	سردرد	
۵	۱۳	تشنج	
		پیش‌آگهی	
۹۶/۲	۲۲۵	ترخیص بدون عارضه	
۱/۳	۳	ترخیص با عارضه	
۲/۶	۶	مرگ	
		وضعیت نرمال	
۵۹	۱۳۸	نرمال	
۲۵/۶	۶۰	اسید وز متاپولیک	
۹	۲۱	اسید وز تنفسی	
۴/۳	۱۰	آلکالوز متاپولیک	
۲/۱	۵	آلکالوز تنفسی	
		دیالیز	
۹۵/۷	۲۲۴	ندارد	
۴/۳	۱۰	دارد	

جدول ۲- ویژگی‌های اختلالات اسید و باز بیماران مسمومیت با الكل

حداکثر	حداقل	نوع متغیر	میانگین \pm انحراف معیار
۳۳/۸۰	۷/۰۸	HCO ₃	۲۲/۶۳ \pm ۴/۴۲
۷/۵۵	۶/۵۸	PH	۷/۳۵ \pm ۰/۰۸

میانگین pH با توجه به گروه‌های مورد مطالعه با یکدیگر تفاوت معنادار داشتند. بیشترین میانگین pH مربوط به گروه ترخیص بدون عارضه (۷/۳۶) سپس ترخیص با عارضه (۷/۳۴) و کمترین میانگین مربوط به مرگ بیماران (۷/۰۹) گزارش شده است (جدول ۴) و درنهایت pH و اختلالات اسید باز با پیش‌آگهی بیماران ارتباط معناداری وجود داشت (جدول ۵).

با الكل بستری در بیمارستان طالقانی ارومیه که ۲۳۴ نفر بودند انجام شد که در ابتدای انجام کار یکسری معیارهای ورود و خروج قرار داده شد که معیار ورود به مطالعه ۱- بیمار مسمومیت با الكل باشد ۲- پرونده بیمار کامل باشد و معیار خروج ۱- بیماران با مشکلات دیگر که موجب اختلال pH می‌شود بود که داده‌ها با استفاده از چک لیستی که شامل اطلاعات دموگرافیک (سن، جنس، مقدار بی کربنات سدیم، pH، پیامد، نیاز به همودیالیز و شکایت اصلی بیمار) بود جمع‌آوری شد که اختلالات اسید-باز بر اساس pH ثبت شده در پرونده (محفوذه طبیعی سطح اسید-باز سرمی بر اساس معیار pH_{۷/۴۵} تا ۳۵/۷ می‌باشد، pH بیشتر از ۷/۴۵ را آلکالوز و pH پایین‌تر از ۷/۳۵ را اسیدوز تعریف می‌کند و پیش‌آگهی بیمار بر اساس پرونده) سرانجام بیمار از نظر بهبودی با یا بدون عارضه و یا مرگ) برای هر بیمار در چکلیست جدایانه‌ای ثبت شد؛ که داده‌ها بعد جمع‌آوری وارد SPSS شده و با کمک آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آزمون‌های کای دو، ضریب همبستگی پیرسون، آزمون ANOVA، آزمون T گروه‌های مستقل تجزیه و تحلیل شد.

نتایج

در این مطالعه نتایج نشان داد که از ۲۳۴ بیمار بستری در بیمارستان ۹۱/۲۱٪ (۲۱٪) مرد و ۷۹/۲۱٪ (۲۱٪) زن بودند، بیشترین گروه سنی ۲۱-۳۰ سال با ۱۱۵/۴۹٪ (۴۹٪) مورد و کمترین مربوط به ۴۱-۵۰ سال و بیشتر از ۵۰ سال با ۱۳/۵٪ (۵٪) بود، بیشترین شکایت بیماران ۹۱/۳۸٪ (۳۸٪) تهوع و استفراغ بوده و پیش‌آگهی بیشتر بیماران ترخیص بدون عارضه ۲۲۵/۹۶٪ (۹۶٪) بود وضعیت اکثر بیماران از نظر اختلالات اسید و باز طبیعی ۱۳۸/۵۹٪ (۵۹٪) بود همچنین در نهایت ۲۲۴/۹۵٪ (۹۵٪) بیماران نیاز به دیالیز داشتند (جدول ۱)، همچنین میانگین HCO₃ ۲۳/۶۳ \pm ۴/۴۲ pH و میانگین ۷/۳۵ \pm ۰/۰۸ pH بود (جدول ۲).

از نتایج دیگر مطالعه عدم وجود تفاوت معنادار بین جنسیت با مسمومیت با الكل (P=۰/۲۶) و اختلالات اسید و باز با جنسیت بود (P=۰/۲۴). همچنین نیاز داشتن به دیالیز یا عدم نیاز به دیالیز با مسمومیت با الكل رابطه معنادار داشت (P=۰/۰۰۱) و pH کمتر از ۷/۱۶ می‌تواند به عنوان یک ریسک فاكتور باشد و بین اختلالات اسید و باز با پیش‌آگهی بیماران مسمومیت با الكل نیز ارتباط وجود داشت (P=۰/۰۰۱) و بدترین پیش‌آگهی نیز مربوط به اسیدوز متاپولیک و سپس آلکالوز تنفسی است. میانگین اکتسابی HCO₃ با توجه به گروه‌های پیش‌آگهی با یکدیگر تفاوت معناداری داشتند. بیشترین میانگین HCO₃ مربوط به گروه ترخیص با عارضه (۲۴/۳۳) سپس ترخیص بدون عارضه (۲۳/۹۳) و کمترین میانگین مربوط به مرگ ۱۱/۹۴ گزارش شده بود (جدول ۳).

جدول ۳- مقایسه میانگین HCO_3 در بین گروه‌های مورد مطالعه

		مقدار F	مقدار میانگین	تعداد	متغیر HCO_3
			۲۳/۹۳	۲۲۵	ترخیص بدون عارضه
.۰/۰۱	۲۶/۲۲	۲۴/۳۳	۳	ترخیص با عارضه	
		۱۱/۹۴	۶	مرگ	

جدول ۴- مقایسه میانگین PH در بین گروه‌های مورد مقایسه

	مقدار F	مقدار میانگین	تعداد	متغیر PH	زیر گروه‌ها
		۷/۳۶	۲۲۵	ترخیص بدون عارضه	
.۰/۰۱	۴۱/۳۲	۷/۳۴	۳	ترخیص با عارضه (اختلال بینایی)	
		۷/۰۹	۶	مرگ	

جدول ۵- ارتباط اختلالات اسید و باز با پیش‌آگهی در بیماران با مسمومیت با الكل

	مقدار F	متغیر
.۰/۰۱	۲۶/۲۲	HCO_3
.۰/۰۱	۴۱/۳۲	PH
.۰/۰۱	۲۸/۲۵	اختلالات اسید و باز

اعزامی از سایر مراکز)، مقدار pH می‌تواند متفاوت باشد و ممکن است pH بیماران در وضعیت طبیعی، اسید و وز یا آلالالوز باشد که با مطالعات مشابه در نوع خود همخوانی دارد (۱۵ و ۲۰). در این مطالعه از بین ۲۳۴ بیمار، ۶ بیمار هم فوت و ۳ بیمار با عارضه از بیمارستان ترجیح شدند. درحالی که در مطالعه پاسما و همکاران که در سال ۲۰۱۲ در نروژ که در بین بیماران با مسمومیت با متانول انجام شد از بین ۲۰۳ بیمار، ۴۸ نفر فوت و ۳۴ نفر با عوارض عصبی ترجیح شدند که میزان فوت و عوارض پس از ترجیح در این مطالعه نسبت به مطالعه انجام شده خیلی بیشتر بود که می‌تواند به این دلیل باشد که در مطالعه پاسما و همکاران فقط به مسمومیت با متانول پرداخته شده در صورتی که در مطالعه حاضر به مسمومیت با تمامی الكل ها اعم از اتانول و سایر الكل های توکسیک پرداخته شده است. از طرفی نتایج مطالعه فوق نشان داد که pH پایین ($\text{pH} < 7$) GCS<8 و ونتیلasiون ناکافی) قوی ترین پیش‌بینی کننده ها برای پیش‌آگهی ضعیف در بیماران مبتلا به مسمومیت با متانول هستند که از نظر لحاظ pH پایین و اسید و وز متابولیک که با پیش‌آگهی ضعیفتری همراه است مشابه مطالعه انجام شده است (۲۱).

کالپر و همکاران در مطالعه مروری در سال ۲۰۱۲ در نیوزلند که باهدف بررسی ارتباط نتایج بالینی و بیومارکرهای اندازه‌گیری شده در مسمومیت با متانول و اتیلن گلیکول انجام شد نشان داد که آنیون گپ، اسموال گپ بالا و pH پایین ($\text{pH} < 7/2$) با افزایش مرگ و میر همراه بود و pH دارای بالاترین ارزش پیش‌بینی است و در مسمومیت با اتیلن گلیکول، آنیون گپ و اسموال گپ هر دو با افزایش مرگ و میر همراه

بحث

مسمومیت حاد با الكل ها جزو مهمترین اورژانس های پزشکی در کشور شناخته شده که همه ساله در مناطق مختلف کشور آمار قابل توجهی از مسمومیت با انواع مختلف الكل گزارش می‌شود در ایران در مورد مصرف الكل و مسمومیت های ناشی از آن اطلاعات کمی وجود دارد. با این حال داده های موجود نشان می‌دهد که فراوانی استفاده و میزان مرگ و میر ناشی از آن در جامعه ای افزایش یافته است (۱-۳). از ۲۳۴ بیمار مبتلا به مسمومیت با الكل ۹۱ درصد مرد و ۹ درصد زن بودند، با توجه با اینکه تعداد بیشتر نمونه ها مرد بودند. میانگین سنی بیماران $۲۸/۵ \pm ۱۱$ سال بود و بیشترین نمونه ها، معادل ۴۹/۱ درصد در محدوده سنی ۳۰ تا ۳۰ سال بود که این نتیجه با اکثر مطالعات انجام شده در کشورمان و مطالعات خارجی و نیز داده های سازمان بهداشت جهانی در کل دنیا مصرف کننده الكل جنس زن نسبت به مرد درصد کمتری را به خود اختصاص می‌دهد (۲، ۱۸ و ۱۹)، بیماران مسمومیت با الكل ممکن است با شکایت های متفاوتی مراجعه کنند. شایع ترین شکایت در بدو بستری در بیماران مورد مطالعه به ترتیب شامل: تهوع و استفراغ (۸/۳۸٪)، کاهش هوشیاری (۹/۱۴٪)، تاری دید (۹/۱۱٪)، ضعف و بیحالی (۸/۱۲٪)، سرگیجه (۸/۱۱٪)، خواب آلودگی (٪۸)، سردرد و تشنج نیز هر کدام ۵ درصد بود. بسته به فاصله زمانی مصرف الكل تا مراجعه بیمار به بیمارستان، مقدار الكل مصرفی، نوع الكل مصرفی، ماده ای مصرفی دیگر همراه الكل و درمان های دریافتی قبل از خون گیری در بدو بستری برای گازهای خونی (برای مثال در بیماران

آئیون گپ برای تشخیص، در دسترس بودن این روش‌های آزمایشگاهی می‌تواند اقدامی مهم در بهبود پیش‌آگهی این بیماران باشد. نتایج این مطالعه نشان داد که مقدار HCO_3 , pH و وضعیت اسید باز در بدو بستری، با پیش‌آگهی بیماران ارتباط معناداری داشت و بیماران با وضعیت اسیدوز متابولیک، بیماران با pH کمتر از $7/34$ و نیز بیماران با pH کمتر از حد نرمال پیش‌آگهی ضعیفی دارند (مرگ یا ایجاد عارضه) و بدترین پیش‌آگهی (مرگ) مربوط به بیماران با $\text{pH} < 0.9/7$ و $\text{HCO}_3 < 9/4/11$ و بیماران دچار اسید وز متاپولیک در VBG بستری بود. از آنجایی که تشخیص و درمان بهموقع مسمومیت با الكل نقش مهمی در پیش‌آگهی ایفا می‌کند و در این مرکز امکان تشخیص دقیق نوع الكل عامل مسمومیت وجود ندارد پس از تشخیص مسمومیت با الكل با پیگیری وضعیت بیمار از نظر اختلالات اسید باز برویژه اسید وز متاپولیک و ایجاد تدابیر درمانی مناسب می‌توان سبب کاهش عوارض احتمالی و مرگ‌ومیر شد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از مسئولین بیمارستان امام خمینی ارومیه، معاونت پژوهشی و کلیه عزیزانی که صمیمانه پژوهشگران را در انجام تحقیق یاری کردند، سپاس‌گزاریم. این مقاله برگرفته از طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی ارومیه بوده که با کد اخلاق دانشگاه IR.UMSU.REC.1398.230 تصویب شده است.

References

- Ng PCY, Long BJ, Davis WT, Sessions DJ, Koyfman A. Toxic alcohol diagnosis and management: an emergency medicine review. *Intern Emerg Med* 2018;13:375-83. doi:10.1007/s11739-018-1799-9
 - Morteza Bagi HR, Tagizadieh M, Moharamzadeh P, Pouraghaei M, Kahvareh Barhagi A, Shahsavari Nia K. Epidemiology of alcohol poisoning and its outcome in the north-west of Iran. *Emergency* 2015;3:27-32.
 - Ghannoum M, Lavergne V, Gosselin S, Mowry JB, Hoegberg LC, Yarema M, et al. editors. Practice trends in the use of extracorporeal treatments for poisoning in four countries. SDia 2016;29:71-80. doi:10.1111/sdi.12448
 - Nakhaee S, Naseri K, Mehrpour O. Toxic alcohol diagnosis and management: an emergency medicine review—comment. *Intern Emerg Med* 2019;14:1183-4. doi:10.1007/s11739-018-02012-0
 - Desai T, Sudhalkar A, Vyas U, Khamar B. Methanol poisoning: predictors of visual outcomes. *JAMA opHthalmology* 2013;131:358-64. doi:10.1001/jamaophthalmol.2013.1463
 - Slaughter R, Mason R, Beasley D, Vale J, Schep L. Isopropanol poisoning. *Clin Toxicol* 2014;52:470-8. doi:10.3109/15563650.2014.914527
 - Reddy NJ, Sudini M, Lewis LD. Delayed neurological sequelae from ethylene glycol, diethylene glycol and methanol poisonings. *Clin Toxicol* 2010;48:967-73. doi:10.3109/15563650.2010.532803
 - Lim TY, Poole RL, Pageler NM. Propylene glycol toxicity in children. *The Journal of Pediatric PHarmacology and Therapeutics*. 2014;19:277-82. doi:10.5863/1551-6776-19.4.277
- هستند. این مطالعه با مطالعه حاضر از نظر ارتباط pH با پیش‌آگهی در متابول و ارتباط اسیدوز با پیش‌آگهی ضعیف در مسمومیت الكلی هماهنگ است (۲۲). ولی در مطالعه حاضر به علت کمبود برخی امکانات آزمایشگاهی امکان تعیین آئیون گپ و اسمولال گپ و نوع الكل مصرفی در بیماران مسموم وجود نداشت.
- در مطالعه ران و همکاران در سال ۲۰۱۹ در چین در ۵۲ بیمار با مسمومیت با متابول یک بیمار دچار کاهش شدت بینایی شد و ۲ بیمار بعد از درمان فوت کردند. کاهش سطح هوشیاری، اختلالات بینایی و عالیم گوارشی شایع‌ترین عالیم بالینی بوده و اکثر بیماران پس از درمان مؤثر و به موقع بیهویی یافتنند که مشابه مطالعه انجام شده می‌باشد. همچنین تجزیه و تحلیل متغیرها نشان داد که تنگی نفس، pH پایین، آئیون گپ، کما و نیز سطح پتانسیم، کلسیم، کراتینین و قند خون با متابول و پیش‌آگهی ضعیف در بیمار ارتباط دارد. این مطالعه از نظر ارتباط pH پایین با پیش‌آگهی ضعیف با مطالعه ما هماهنگ است (۲۳).
- در مطالعه‌ای که یوسف نژاد و همکاران انجام دادند مشخص شد که pH ۷، کما و بستری بیشتر از ۲۴ ساعت بعد از پذیرش با پیش‌آگهی ضعیف در بیماران مبتلا به مسمومیت با متابول همراه است که این مطالعه نیز از نظر ارتباط pH پایین با پیش‌آگهی ضعیفتر، با مطالعه ما هماهنگ بود. ولی در این مطالعه مورتالیتی ۴۸ درصد بود و در مطالعه ما مورتالیتی ۲/۶ درصد بود که خیلی بیشتر از مطالعه حاضر می‌باشد که می‌تواند به علت تفاوت در بیماران مورد مطالعه می‌باشد که در مطالعه یوسف نژاد و همکاران تمامی بیماران با مسمومیت الكل اعم از اتابول و سایر الكل‌های توکسیک وارد مطالعه شدند (۲۴).
- در مطالعه لانگ و همکاران در سال ۲۰۱۳ در آمریکا که باهدف ارزیابی فاکتورهای انتخابی در پیش‌گویی نتایج، مرگ‌ومیر و نارسایی کلیوی طول کشیده در مسمومیت با اتبیان گلیکول انجام دادند: مشخص شد که بیمارانی که pH پایین تر از ۷ داشتند و مدت بیشتر از ۶ ساعت نیاز به دیالیز داشتند با احتمال فوت و نارسایی کلیوی pH بیشتری همراه بودند که در مطالعه حاضر نیز بین انجام دیالیز و pH پایین تر از ۷ با پیش‌آگهی بیمار ارتباط معنی‌داری وجود داشت. (۲۵).
- از نقاط قوت این مطالعه عدم انجام چنین مطالعه‌ای در سطح استان آن هم بر روی مسأله مهم مثل مسمومیت با الكل بود که باعث مرگ‌ومیر فراوانی می‌شود همچنین از نقاط ضعف این مطالعه ناقص بودن بعضی پرونده‌ها، عدم همکاری بعضی بیماران جهت پیگیری وضعیت آنها و عدم وجود برخی تجهیزات آزمایشگاهی جهت انجام آزمایشات برای تشخیص سریع‌تر و بهتر مسمومیت با الكل بود؛ که پیشنهاد می‌شود با توجه به اخذ VBG در بدو بستری برای تشخیص و درمان سریع‌تر و بهتر و جلوگیری از تأخیر در تشخیص و درنتیجه عدم استفاده از روش‌های گاز کروماتوگرافی، اندازه‌گیری اسمولال گپ و

9. Karayel F, Turan AA, Sav A, Pakis I, Akyildiz EU, Ersoy G. Methanol intoxication: pathological changes of central nervous system (17 cases). *The American Journal of Forensic Medicine and Pathology* 2010;31:34-6. doi:[10.1097/PAF.0b013e3181c160d9](https://doi.org/10.1097/PAF.0b013e3181c160d9)
10. Alhamad T, Blandon J, Meza AT, Bilbao JE, Hernandez GT. Acute kidney injury with oxalate deposition in a patient with a high anion gap metabolic acidosis and a normal osmolal gap. *Journal of nephropathology* 2013;2:139-143. doi:[10.1286/JNP.2013.23](https://doi.org/10.1286/JNP.2013.23)
11. McQuade DJ, Dargan PI, Wood DM. Challenges in the diagnosis of ethylene glycol poisoning. *Ann Clin Biochem* 2014;51:167-78. doi:[10.1177/0004563213506697](https://doi.org/10.1177/0004563213506697)
12. Seo JW, Lee J-H, Son IS, Kim YJ, Hwang Y, Chung HA, et al. Acute oxalate nephropathy caused by ethylene glycol poisoning. *Kidney Research and Clinical Practice* 2012;31:249-52. doi:[10.1016/j.ekir.2018.07.020](https://doi.org/10.1016/j.ekir.2018.07.020)
13. Dumollard C, Wiart J-F, Hakim F, Demarly C, Morbidelli P, Allorge D, et al. Putatively lethal ingestion of isopropyl alcohol-related case: interpretation of post mortem isopropyl alcohol and acetone concentrations remains challenging. *Int J Legal Med* 2021;135:175-82.
14. Krasowski MD, Wilcoxon RM, Miron J. A retrospective analysis of glycol and toxic alcohol ingestion: utility of anion and osmolal gaps. *BMC Clin Pathol* 2012;12:1-10.
15. Campion EW. Toxic Alcohols. *N Engl J Med* 2018;378:270-80. doi:[10.1056/NEJMra1615295](https://doi.org/10.1056/NEJMra1615295)
16. Gallagher N, Edwards FJ. The diagnosis and management of toxic alcohol poisoning in the emergency department: a review article. *Advanced Journal of Emergency Medicine* 2019;3:e28. doi:[10.22114/ajem.v0i0.153](https://doi.org/10.22114/ajem.v0i0.153)
17. Ng PC, Long BJ, Davis WT, Sessions DJ, Koyfman A. Author Correction: Toxic alcohol diagnosis and management: an emergency medicine review. *Intern Emerg Med* 2018;13:375-383. doi:[10.1007/s11739-018-1799-9](https://doi.org/10.1007/s11739-018-1799-9)
18. Khadem Rezayan M, Afshari R. Alcohol intoxication: An emerging public health problem. *Asia Pacific Journal of Medical Toxicology*. 2017;6:1-5. doi:[10.22038/APJMT.2017.8470](https://doi.org/10.22038/APJMT.2017.8470)
19. Mendis S, Davis S, Norrving B. Organizational update: the world health organization global status report on noncommunicable diseases 2014; one more landmark step in the combat against stroke and vascular disease. *Stroke* 2015;46:e121-e2. doi:[10.1161/STROKEAHA.115.008097](https://doi.org/10.1161/STROKEAHA.115.008097)
20. Zakharov S, Pelclova D, Urban P, Navratil T, Diblik P, Kuthan P, et al. Czech mass methanol outbreak 2012: epidemiology, challenges and clinical features. *Clin Toxicol* 2014;52:1013-24. doi:[10.3109/15563650.2014.974106](https://doi.org/10.3109/15563650.2014.974106)
21. Paasma R, Hovda KE, Hassanian-Moghaddam H, Brahmi N, Afshari R, Sandvik L, et al. Risk factors related to poor outcome after methanol poisoning and the relation between outcome and antidotes—a multicenter study. *Clin Toxicol* 2012;50:823-31. doi:[10.3109/15563650.2012.728224](https://doi.org/10.3109/15563650.2012.728224)
22. Coulter CV, Farquhar SE, McSherry CM, Isbister GK, Duffull SB. Methanol and ethylene glycol acute poisonings—predictors of mortality. *Clin Toxicol* 2011;49:900-6. doi:[10.3109/15563650.2011.630320](https://doi.org/10.3109/15563650.2011.630320)
23. Ran M, Li Y, Zhang L, Wu W, Lin J, Liu Q, et al. Clinical features, treatment, and prognosis of acute methanol poisoning: experiences in an outbreak. *International Journal of Clinical and Experimental Medicine* 2019;12:5938-50.
24. Yousefinejad V, Moradi B, Baneh AM, Sheikhesmaeli F, Babahajian A. Prognostic factors of outcome in methanol poisoning: an 8-year retrospective cross-sectional study. *Archives of Academic Emergency Medicine* 2020;8:e69. doi:[10.22037/aaem.v8i1.765](https://doi.org/10.22037/aaem.v8i1.765)
25. Lung DD, Kearney TE, Brasiel JA, Olson KR. Predictors of death and prolonged renal insufficiency in ethylene glycol poisoning. *J Intensive Care Med* 2015;30:270-7. doi:[10.1177/0885066613516594](https://doi.org/10.1177/0885066613516594)

Evaluation of the Relationship between Open Acid Disorders and Prognosis in Patients with Alcohol Poisoning Admitted to Taleghani Hospital in Urmia

Hamid Reza Mehryar (E.M.)¹, Fatemeh Rostampour (M.Sc.)², Mohammad Majidi (M.D.)³, Sahar Paryab (M.Sc.)⁴, Fatemeh Rastegar (M.D.)⁵, Omid Garkaz (M.Sc.)^{6*}

1- Assistant Professor of Emergency Medicine, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran.

2- Master of Epidemiology, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran.

3- Assistant Professor of Clinical Toxicology and Poisoning, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran.

4- School of Nursing and Midwifery, Shahrood University of Medical Sciences, Shahrood, Iran.

5- General Practitioner, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran.

6- Dept. of Epidemiology, School of Public Health, Shahrood, University of Medical Sciences, Shahrood, Iran.

Received: 24 April 2021, Accepted: 17 December 2021

Abstract:

Introduction: Acute alcohol poisoning and the spread of epidemics in different parts of the country are among the most important known medical emergencies that are associated with high morbidity and mortality every year. The aim of this study was to investigate the relationship between open acid disorders and prognosis in patients with alcohol poisoning in Taleghani Hospital in Urmia in 2019.

Methods: This cross-sectional study was performed on patients with alcohol poisoning referred to Taleghani Hospital in Urmia during the period of 2019 by census method. The data were collected using a checklist that included demographic information. Data were collected by SPSS18 and analyzed using descriptive statistics and chi-square test, Pearson correlation coefficient, ANOVA test and independent group t-test.

Results: The results showed that out of 234 patients admitted to the hospital, 213 (91%) were male and 21 (9%) were female. The highest age group was 21-30 years with 115 (49.1%). Nausea and vomiting, mean HCO₃ was 23.63±4.42 and mean pH was 7.35±0.08. There was no significant difference between the sexes with alcohol poisoning ($P=0.26$) and acid and base disorders with sex ($P=0.24$). Need for dialysis or no need for dialysis was significantly associated with alcohol poisoning ($P=0.001$). There was also a relationship between acid and base disorders with the prognosis of patients with alcohol poisoning ($P=0.001$).

Conclusion: The results showed that in alcohol poisoning, open acid disorders, especially metabolic acidosis, have a significant relationship with patients' prognosis and also pH less than 7.09 is associated with poor prognosis in patients. However, to confirm the results, more studies with higher sample size and prospective study method are recommended.

Keywords: Poisoning, Alcohols, Acid-base imbalance, Prognosis.

Conflict of Interest: No

*Corresponding author: O. Garkaz, Email: omid.garkaz23@gmail.com

Citation: Mehryar H.R, Rostampour F, Majidi M, Paryab S, Rastegar F, Garkaz O. Evaluation of the relationship between open acid disorders and prognosis in patients with alcohol poisoning admitted to Taleghani Hospital in Urmia. Journal of Knowledge & Health in Basic Medical Sciences 2022;16(4):28-34.